

GENEALOGIAI FÜZETEK

CSALÁDTÖRTÉNETI FOLYÓIRAT

ELŐFIZETÉSI ÁRA:	Szerkesztik:	SZERKESZTŐSÉG:
Egész évre 8 kor.	SÁNDOR IMRE	Wesselényi M.-u. 7. sz.
Fél évre 4 kor.	és	KIADÓHIVATAL:
Megjelenik két havonként.	SEBESTYÉN JÓZSEF	Mikó-utca 2. szám.

Az Abaffiak erdélyi ága.

(II. és befejező közlemény.)

Sándorral legelőbb 1716. decz. 28-án találkozunk, midőn Lázár Ferenczcel egyezséget köt. Ebben Lázár Ferencz Kászon-székből levő curiáját Al- és Felcsikon levő összes részjóságait és jobbágyságait esztendeig való használatra átengedi A. Sándornak. Ez alatt kitanulván mi hasznát veheti, alkura léphessen Mező-Madarason levő jóságának elcserélésére. 1721. aug. 17-én egyik hűtlen cselédjével, Bod Józseffel tétet kötést, melyben ez fogadja, hogy három évig hűségesen szolgálni fogja, ha azonban csak egy frt érő kárt is okozna, feljogosítja a gazdát, hogy bárhol megfoghassa s orrát, fülét levághassa.

1722. máj. 21-én a szenttamási határon levő földeinek fele részét 30 magy. frtért zálogba adja Bőjte Mihálynak. Ugyancsak Szenttamáson volt Mikó Lázárral és Bors Mihályné, Mikó Judittal közösen birt malom helye. Birtokos társainak ajánlatot tett, hogy a fűrészmalmot építsék fel közösen, de ezek az építkezésbe nem voltak hajlandók belemenni. Ezért 1724. május 3-án oly egyezségre lépnek, mely szerint a területet Mikó Lázár és Bors Mihályné átengedik A. Sándornak, a ki arra a malmot föl-építi s vágat rajta minden évben mindkettőjük részére 6—6 tőkét deszkának. Ha pedig akár ők maguk, akár pedig utódaik a malomból kiakarnák részüket venni, kötelesek lesznek A. Sándor építési költségeit aránylagosan megtéríteni. 1725. ápr. 17-én Sándor Péter és Lakatos Tamás tartanak tanuvallatást arról, hogy A. Sándornak Csikmadarason a kápolna alatt, a keresztfánál, a Sósmezőn, a felső mezőben, Vasbányában, Poson-, Réveleje-, Csorgódülőben, az alsómezőben, Kövesorbán és Részpataka düllőben vannak birtokai.

Gáborffy Gábor kívánságára az 1732. aug. 8-ki osztály alkalmával a szenttamási curiát is felosztották. Ekkor a curia felső része jutott A. Sándornak, A. Gábor árváinak, A. Judit (Hoffner

Györgyné) árváinak és A. Erzsébet, Száva Mihálynénak ; a curia alsó része A. Lászlónak és Gáborffi Gábornak (G. Péter és Abaffi Zsófia fia). Ebben a curiában azonban csak maga A. Sándor lakott, a háznak 1732. ápr. 16-án véghez vitt becslésébe beleegyezett ugyan és a megfelelő ellenérték kiszolgáltatására is hajlandó, de a házrészek tényleges átengedésére nem volt rábirható. Mindhiába protestál és hívja perbe (1732. okt. 29.) ezért Gáborffi Gábor.

1733. márcz. 13-án Lázár Ferencztől egy jobbágy-családot kap ajándékba, gyermekségétől fogva teljesített hű szolgálataiért és atyafiságaért.

1740. jun. 8-án Incze Sámuel és Márkos Péter hites esküdteket küldi Mikó Lázárhoz és Tamáshoz, hogy őket 60 magy. frttal megkínálva, kérik a zálogba adott „hat czápa ezüst pohár, hat virágos kupa és egy szerecsendió kupa“ kiadását. Azonban Mikóék a zálogba vételt nem ismerték el s a pénzt el nem fogadták.

Ezen évtől kezdve viseli a felcsiki alkirálybiróságot.

Az 1732. máj. 2-ki tanuvallatás szerint a nagy pestis (1719.) után építette a családi kápolnát Csikszenttamáson. 1724. jul. 28-án alkuszik meg Meneges Péter brassói polgárral, hogy abba 80 frtért egy orgonát készítsen.

Maga a kápolna régibb keletű, mert más források mellett az 1769. szept. 1-i nyilatkozatában maga A. Sándor is világosan kijelenti, hogy azt őseitől örökölte. Tehát az 1719-ki építkezés alatt tulajdonképpen renoválást kell értenünk. Az 1724-ben megalkudott orgona elkészültéről sincs adatunk, ellenben az egyház anyakönyveiben található 1760-ki leírás* szerint a kápolnában akkor elhelyezett orgona körülbelül 1690-ben a szenttamási plebánia pénzén a csikszentgyörgyi templomból lett beszerezve.

Az akkori megyés templom messze a falun kívül, Szenttamás és Szentdomokos közötti dombon, a paplaktól 900, a falu legközelebbi részétől 500 lépésnyire állott. Isteni szolgálatra oda kijárni ugy a plébánosnak, mint a falu népének nehezebbre esett. Ezért lassanként felhagyták a megyés templomot s a hivek A. Sándor kápolnájába gyülekeztek misékre.

A 16 lépés hosszú, 6 lépés széles kápolna bejáró kapuja nyugatra néz, ide darabos famunkával összerótt kis deszka pitvaron keresztül jutunk. E felett a kis fatornyocska s benne egy 40 fontos kis harang. Az ajtón belépve a boltozatlan, deszkával fedett templomhajóban állunk. Lábunk alatt deszkákból ellenfértesen összetett padozat, előttünk két sorban a székek. A kápolna szentélye már régi kőmives munkával készült boltozato-

* Descriptio parochiae Csikszenttamás anno 1760.

san. Padozata alatt az Abaffi család régi kriptáját rejti magában. Az Abaffiak ősein kívül ott porladoznak Mártonffi András lövétei és Vitalis György csikszentdomokosi plebánosok hamvai.

Előttünk áll a főoltár, melynek disze a fájdalmas szűzanya vászonra festett képe. Ez már 1760-ban is egy kissé kopott volt. A jobbfelöli mellékoltár a bold. sz. Mária bemutatását ábrázolja Salamon templomában, a kép felett elszaladó íven áll a felfeszített Megváltó képe.

A fenyőfából épült korus alacsony, keskeny és kettős reszű; az alacsonyabbikon áll a 4 változatu orgona.

Szószeke festetlen fából összealkotva. A falhoz támasztva áll egy kis lobogós kereszt, feldiszítve az egyik oldalán a kolozsvári könnyező bold. szűz Mária-, másik oldalán Szt. Tamás képével, rojtokkal és selyemből font szárnyakkal. Ezt Sámuel József főkormányszéki ajtónálló ajándékozta 1759-ben.

A szentélyben még négy vászonra festett képet találunk. A lezke oldalon az első és második, az evangéliumi oldalon pedig a 13-ik és 14-ik keresztuti képet. A többi tiz kép a kápolnán kívül, mintegy 100 lépésnyi területen van felállítva.

Ugy a kápolna, mint tornyocskája zszindelylyel van fedve. Ezt már 1760-ban az idő nagyon megrongálta. A gondozatlanság aztán csakhamar helyet adott az enyészetnek s midőn Benkő Károly 1853. oda ellátogatott, már csak a kápolna déli oldalának ég felé meredező romjait találta.

Ebben a szűk kis kápolnában szorongott a falu ájtatoskodó népe, csakis Karácsony, Husvét, Pünkösöd, Szent-Tamás napján és a falubeliek temetésekor vették igénybe a megyés templomot. A kápolnának nem lévén kerítése, a gyülekezések és eloszlások, körmenetek s más egyházi ünnepek alkalmával a falubeliek minduntalan kárt okoztak A. Sándor szomszédos kaszálóiban. E miatt egyenetlenségek, torzsalkodások merültek fel. Kastal János abbást siet ezeket elsimitani s 1747. okt. 16-án egyezséget hoz létre a szenttamásiak és A. Sándor között. Ennek értelmében A. Sándor maga s utódai nevében kötelezi magát, hogy ezután senkit sem fog akadályozni a kápolnához való szabad bejárásban. A czinterem határai megjelöltetnek, ezen az országot felől az egyházmegye, a maga háza felől pedig A. Sándor tartson jó kaput. A czinterembe csak A. Sándor engedelmével legyen szabad temetkezni. A megye birái ugy tartozzanak az egyház fiaival együtt a kápolnában szolgálatot tenni, mint a megyés templomnál, gyertyákról is ők gondoskodjanak, mert ezen kápolnában a megyés templom helyett, az egész megye könnyebb-ségére engedtetett meg az isteni szolgálat.

A. Sándor halottaiért bizonyos hétköznapokon a plebanos tartozzék misét szolgáltatni, a mikor is a megyés templomnál

harangozzanak, „melyből eszékbe vévén az emberek, hogy Abaffi uram halottaiért leszen a szolgálat, azon halottakért Istennek ájtatos imádságokat ajálhassak.“

Támadtak azonban elégedetlenek, a kiknek ezen intézkedés nem volt kielégítő s ezek nevében Bőjte Imre panaszt emelt Barabás Márton főesperes előtt, hogy A. Sándor a szenttamásiakat kitiltotta kápolnájából. Az 1747. okt. 23-án tartott tanu-vallatáskor azonban ez alaptalan vádnak bizonyult s ezért A. Sándor perbe is fogta Bőjte Imrét. Ennek daczára Barabás Márton főesperes elrendelte, hogy ezután minden vásár- és ünnepnapon a megyés templomban tartsák a szent misét.

A torzsalkodásnak végét szakítandó, a falubeliek elhatározták, hogy maguknak a község területén belül új templomot építenek. Ezért engedélyért őfelségéhez folyamodtak. Innen A. Sándort informatió adásra szólították föl. Ebben kifejtette, hogy nincs ellenére, ha a szenttamásiak templomot kívánnak építeni, de ez esetben jogot tart ahhoz, hogy maga s elődei által az egyházmegyének adományozott ingatlanai visszaadassanak, hogy rendeltetésük szerint fölhasználva, azok jövedelmeiből halottaiért a szt. miséket kiszolgáltathassa. Tiltakozik az ellen, hogy az új templomot az ő jószágára építsék. hogy az építési költségekkel őt magát, vagy az általa behozandó szerzeteseket terheljék. Rámutat br. Mártonffy György erd. püspöknek az 1717. márcz. 30-án tartott generális visitatio alkalmával kiadott rendeletére, mely az egyház matriculájába is be van jegyezve, hogy az ő maga, testvérei és szülei által tett adományok fejében a plebanos kötelezve van minden hónapban családjáért egy olvasott requiemet szolgáltatni. Ezeket a requiemeket az eddigi plebanosok meg is tartották, de a mostani plebanos, Bartó Mihály uram megtagadta a serviliumot. Legutóbb Sorger Gergely erd. püspök generalis visitatioja alkalmával ismét kénytelen volt az egyházmegye A. Sándorhoz és Lászlóhoz folyamodni, hogy az egyház vagyonát jószágadományaikkal gyarapítsák. Ezen kérésnek engedve, ekkor ajándékozták oda a Babuczka pataka felé forduló dűlőben levő rétjüket, melyért is azután Bartó Mihály plebanos a család által kívánt szolgálatot magára vállalta.

Az 1748-ban benyújtott felségfolyamodvány alapján A. Sándor meghallgattatván, az udvar a szenttamásiak kérésére végválaszt egészen 1761-ig nem adott. Ekkor azonban megérkezett a legfelsőbb beleegyezés. A magát jogaiban sértve érző A. Sándor erre (1762. II. 13.) egy terjedelmes protestatióval felel, melyben az egyház részére maga és szülei által tett összes adományokat visszavonja. Nyolcz évi huza-vona után mégis csak az egyházmegye volt kénytelen engedni s A. Sándorral 1769. szept. 1-én egyezésre lépni. Ebben A. Sándor a családi kápol-

nát és akkora területet, mely a czinterem s az ujonnan építendő templom részére elégséges, enged át. Az ujonnan építendő templom a kápolna helyére fog épülni. Az egyik oldalkápolna alatt lesz elhelyezve az Abaffi család mostani, vagy ehhez hasonló sirboltja. A mostani kriptában levő koporsók és tetemek oda áthelyeztetnek. Ennek az oldalkápolnának oltára fölé lesz elhelyezve a mostani kápolna főoltárán fölállított sarlós Boldogasszony képe. Az eddig alapított 12 fogadalmi szent mise rendszeren ki lesz szolgáltatva. Az eddig A. Sándor által fentartott szent kereszt utja fentartási költségeit a jövőben az egyházmegye viseli. Fölépülvén a templom kőkerítése, a statiók képei abba foglaltassanak. A kápolnához tartozó két harang közül a kisebbik a sanctuarium fölé fog felállíttatni, hogy a halálra való hivek boldog kimulásáért jel adathassék. Daczára, hogy A. Sándor ezen kápolnát nem formaszerinti adás-vétel alapján, hanem inkább ajándékképpen bocsátja át, mégis tekintettel sok viszontagságaira és erőtelen öregség miatti szükölködésére, az orgona, oltárok s egyéb felszerelésekre tett költségeinek valami részben való megtérítésére kíván 100 rhén-frtot.

Ezen egyezés megkötése után alig egy hónap mulva A. Sándor befejezte sokat zaklatott életét. Bizonyára azzal a jóleső tudattal hunyta le örökre szeméit, hogy a kápolna ügye utódainak több gondot okozni nem fog. Azonban sajnos, éppen egyik fia: Elek zavarta meg szép terveit.

Amint az egyházmegye megtette előkészületeit a templom felépítéséhez, A. Elek egyik testvérével Mihálylyal azonnal tiltakozást (1771. jun. 2.) jelentett be. Felajánlotta a vételárképpen lefizetett 100 rhén. frtot s a kápolna visszabocsátását követelte. Hiába szabadkozott Sándor László, az egyházmegye főbirája, hogy kötésük nem vásár volt, hanem pium allegatum, kegyes adomány.

Az egyházmegye 1166 rhén. frt 40 den. adományt nyert öfelségétől a templom építésre, minden építőanyag egybe volt gyűjtve, a pallérok felfogadva, ennek daczára lemondott tervéről, mert ettől visszariasztotta a pereskedés hosszú menete s a torzsalkodások felujulásától félelem. Minden további huza-vonának végét szakítandó, új templomhelyet vásároltak s ott a templom építését teljes erővel meg is kezdték. Azt 1784. jun. 3-án Batthyany Ignác erd. püspök szentelte föl.

A. Sándor életéről már csak igen kevés mondani valóm van. 1789. jul. 6-án egyezséget köt Római Sebestyén vajdahunyadi lakóssal, melyben ez elvállalja, hogy a szenttamási elpusztult hámorát, hozzáértő mesteremberekkel a hunyadi hámor módjára saját költségén fölepítteti, vas- és faeszközökkel ellátja. Ennek fejében A. Sándor 8 évi használatra átengedi neki, évi 100 rhén. frt. bér mellett. Ha A. Sándor az évi bért vasérczben kíváná

fölvenni, Római Sebestyén köteles lesz mázsáját 8 rhn. frtba számítva beszolgáltatni. A bérlet megszűnte után A. Sándor átveszi a vaseszközök felét, fontját 8 sustákkal számítva, a másik felét pedig ellenérték nélkül. Római Sebestyén jogositva van öt évig bort árulni, mészárszéket tartani.

Élete vége felé a lázongó székely katonák sanyargatják meg. 1764. febr. 6-án panaszolja a kir. biztosnak, hogy támadásuk elől kénytelen volt feleségével együtt Tordamegyébe menekülni. Fegyverrel támadtak házára, marháit elhajtották, jobbágyait megverték.

1769. okt. 24-én, 85 éves korában halt meg. Mező-Szenyelen, de holttestét visszavitték Szenttamásra s ősei porai mellé helyezték örök nyugalomra.*

Nejétől *Boros Katalintól* (B. György leánya, sz. 1696. † 1772. decz. 31.) született számos gyermekei közül 11-en értek nagykort:

1. *Ferencz* (sz. 1710. † 1769. máj. 20) kinek Boros József a philosophiai kar dekanja Kolozsvárt, 1741. aug. 17-én állit ki bizonyítványt arról, hogy a philosophiai tanfolyamot dicséretesen elvégezte. Öccsével Andrással Mikó Tamás csikszenttamási jószágából egy részt meg akarván vásárolni, 1749. szept. 7-én Sztrezsa Tamástól 600 magy. frtot vesznek kölcsön. Hogy ez a vásár tényleg létre is jött, abból következtetem, hogy két nap mulva Mikó Tamás 90 kőrmöczi aranyról és 15 károlyvári királyné aranyról nyugtatja A. Ferenczet. Ez év okt. 3-án gr. Haller kormányzótól nyer bizonyítványt, hogy a főkormányszéknél hites jegyzői minőségben teljes igyekezettel szolgált.

A hivatalnoki pályán nincsen boldogulása. 1754. okt. 10-én írja apja A. Istvánhoz: „Szegény Ferencz bátyád sem mehele sem mire, ha csak most ezen a diaetán ha megyen, az is eleget nyomorog velünk.“

1761-ben a mezőszenyeli, szakáli és keménytelki részjóságok kiváltására 900 magy. frtot vesz fel Medve Mihálytól. A zálogbirtokos azonban éppen Medve Mihály felesége: Weress Katalin, ezt kínálja meg a férjétől kölcsön vett pénzzel, ami ellen ez természetesen tiltakozik. Ekkor Balogh Mihálytól (1764. máj. 12.) szerzi meg kölcsönképpen a szükséges zálogösszeget. Ezuttal is elutasítatván, perbe fogja Medve Mihályt. Évekig folyt a per, de végül is A. Ferencz lett a nyertes, visszakapta birtokait.

Maga s testvérei részére Árvamegyétől 1765. máj. 11-én nemesi bizonyítványt szerez.**

* Csikszenttamási anykv. I. 26.

** Nos Universitas comitatus Arvensis Memoriae commendamus etc. egregii Franciscus, Christophorus, Ignatius, Michael et Alexius generosi domini Alexandri filii Joannis, filii Andree olim *Abaffy* de Nagy Abafalva, in Transylvania sede vero Siculicali Csik superiore, signanter in possessione

1769. márcz. 28-án Sándor László és Rokaj Antal előtt tesz végrendeletet, melyben előadja, hogy mezőszengyeli jószágát sok perlekedéssel vette kézhez, arra 800 magy. frtnál többet költött. Ebben egyedüli segítsége testvére Abaffi Katalin asszony volt, tehát ezen részbirtokot 700 magy. frtban neki hagyományozza. Ezen birtokkal 200 frtig holta utánra is szabadon rendelkezhetik, 500 frtot pedig családjárt kiszolgáltatandó szent misékre alapítványul rendel. Amig Szengyelben plébania állíttatnék, a tordai Szent Ferencz-rendi szerzeteseket illesse ezen alapítvány.

2. *András*, a mint már láttuk, 1749. szept. 7-én bátyjával Ferenczcel együtt tesz lépéseket Mikó Tamás szenttamási birtokának megvételére. 1753. jun. 12-én azt írja róla apja, hogy: „én Andrist, ha szerencséje szolgálna, Klobusiczky Ó Excellentiája mellé akarnám adni, mivel itthon való lakását nem szeretem, nem is hasznos.“ Hogy azonban mire vitte, nem tudom; élete további folyásáról semmi adatot nem találtam.

3. *Kristóf* felől bátyja István panaszkodik Pestről, 1754. máj. 26-án atyjához intézett levelében, hogy „írását soha nem látta.“ Neve még Árvavármegye 1765. máj. 11-ki nemesi bizonyítványában szerepel, azután nyomtalanul eltűnik.

4. *István* (szül. 1722. máj. 5) a jogot Egerben, majd Pesten hallgatta. Innen váltogat levelet édesatyjával. E levelekből ismerjük meg élete egyes mozzanatait. A sok gyermekes apának sok gondot adott azok nevelése. Egész joggal irhatja jóindulatu figyelmeztetésül (1752. jan. 13.): „Erdély igen kicsiny kalitka, sok a madár, a szegény legény nehezen megyen elé dolgában.“ Legfőbb vágya, hogy magyarországi összeköttetéseit fölhasználva, ennek a fiának ott kint szerezzen állást, kenyeret. S a mennyire nem mulaszt el erre nézve semmi kínálkozó alkalmat, ép oly szomorúsággal, aggodalommal tölti el minden csalódás: „Bizony nem kicsiny szomorúságomra esnék, ha a főapát urtól ő nagyságtól kedvetlenül jöttél volna el.“

„Hogy pedig gr. Balassa Pál ur ő nagysága kancelláriájára commendált ő nga, úgy vélem, hogy az apát ur ő nga rosszadat

Szent Tamás residentis, filii mediante demissa instantia sua nos debite cum obsequio petierunt super eo: quod si quidem antenati eorundem, ex vetusta nobilitari familia *Abaffy* procedentes, avitis haereditariis iuribus et bonis suis, notanter in possessione Felső Lehota, comitatui huic adjacentem habitum, condivisionalibus fratribus suis cestis in antelatum principatum Transylvaniae semet transtulissent, nos super origine et vera indubique ad praenuncupatum, in comitatu hocce jura, ut praefertur, possessionaria avita gubernantem familiam, ortum suum referente nobilitate eorundem nostras extradare, vellemus testimoniales literas etc.

Kubin, 1765. maj. 11.

Adamus Reviczky
vicecomes.

nem kívánná, még is talán előre jobban esnék, ha ő nga mellett valami tisztességes állapotra mehetnél. Mindazonáltal magad tudod az ottan való állapotot, csak édes kedves fiam a hosszas szolgálatot meg ne unjad, mert ha későbbre is, inkább boldogulsz ottan, mint Erdélybe.“

Nemességük igazolására sarkalván apját, ez ugyanekkor (1753. jun. 12.) nyugtatja meg, hogy a szükséges lépéseket megtette. Egyben említi, hogy „amint Csató Zsigmond ur beszéllette még akkori nemességünk volna, mikor a *magyarok kiszármaztak*.“

1754-ben a husvéti ünnepeket Abafalván töltötte, de a rokonnok sejtve, hogy jószágvisszaszerzésben fáradozik, csak „imitt-amott“ láttak jó szívvvel. Ez év máj. 26-án atyjához irt levelében tüzetes felvilágosítást kér a magyarországi jószágaikhoz való igényeik felől.

Ugyanekkor panaszolja, hogy már három éve a maga pénzén él, olykor nyomorusággal és nehezen ruházza magát. „Mert itten csak tisztességesebben kell járnom, mint Erdélyben.“ Visszont édes apja 1754. okt. 10-ki válaszában mentegetőzik, hogy igen sok aranyat költött már Gábrisra s Kristófra, ezután már a testvérek egymást igyekezzenek kisegíteni.

Több adatom ő reá sincsen, valószínűleg ifjan, nőtlenül halt el.

5. *Margit* (szül. 1730. † 1752. jun. 26.) 1752. jan. 13-án írja A. János fiának Istvánnak, hogy „Margitot férjhez adtuk Isten kegyelméből, most az adventbe vitte el minden pompa nélkül Biális uram, mostani vicekirálybíró.“ A legközelebbi levél (1752. jul. 2.) már egész váratlanul a legszomorubb hírt hozza felőle: „irhatom szomoruan, hogy a szegény Bialis Jánosné kedves leányomat 24. napján Juniushnak megijedvén, éjjel-nappal törte a nagy nyavalya 26-ik napjáig azon hónapnak, akkori 3 órákkor irtoztató kinjai után megszenvedvén az Istennek rendelése szerint meghalt, melynek meghidegült testét, minthogy nem is tarthattuk, másnap mindjárt eltemettük a mi szokott temetőhelyünkben, édes urának s nekünk is nem kevés szomorúságunkra. Kérlek imádságidba ne feledkezzél meg rólla. Jelentsd meg pater Anserius Rosa urnak, minthogy fogadott leánya volt.“

6. *Katalin* (sz. 1730. † 1769. máj. 26.) hogy férjes nő volt, azt A. Ferencz végrendeletéből tudjuk, de férje neve ismeretlen, azt még a halotti anyakönyv (Csikszttamás I. 25.) sem őrizte meg. Ép úgy, mint bátyja, Ferencz, a tüdővész áldozata lett. Halála napján tett végrendeletet, melyben a néhai bátyja Ferencz által hagyományozott részjóság felét szüleinek, A. Sándornak és nejének Boros Katalinnak, a másik felét a csikszenttamási egyháznak hagyja, hogy kamataiból misét szolgáltatassanak családjá elhunyt tagjaiért.

7. *Mihály* 1774. jan. 28-án perbe fogja Balla Mihályt némely

jószágainak és jobbágyainak elfoglalása miatt. Egy pár hónap múlva (jun. 15.) már Boros Elekkel perel a continua táblán.

1799. máj. 27-én a csikszenttamási egyház nevében, az akkori főbíró Bőjthi Mihály ő hozzája fordul, hogy a családi kápolna miatti pereskedésről Boros Eleket vissza tartsa. Ez és más adatok is bizonyítják, hogy Mező-Szengyelen lakott.

Hosszas pert folytat Nagy Antallal és Jánossal az Abaffi Borbála, hatolykai Nagy András utódaival. Bátyjával, Ignáczczal 1803. jun. 12-én adnak felhatalmazást nagyernyei Szócs Sámuelnek a per megindítására. A per tárgya az Abaffi Ferencz-féle birtok volt. Amint már láttuk is, A. Ferencz hosszas perlekedéssel visszanyerte a mezőszengyeli, szakáli és keménytelki jószágokat, de a zálogösszeg lefizethetése végett kénytelen volt a szakáli és keménytelki jószágokat ismét zálogba vetni. A m.-szengyeli jószágot testvérének Katalinnak, ez viszont a szttamási egyháznak hagyományozta. A másik két birtokot később, 16 évi perlekedés után A. Ignác és Mihály szerezték vissza, illetve váltották ki. A Borbála utódai most ezen birtokokban követelnek osztályt. 1804. máj. 7-én Nagy Antalék felajánlják A. Mihálynak, hogy ezen jószágokra tett összes költségeihez hozzájárulnak, de ezzel szemben ő is szolgáltatassa ki, az őket megillető harmadrészt. Elutasítatván, ugyanazon hó 22-én A. Ignácchhoz fordulnak kérésükkel. Ezuttal sem érvén célt, perbe fogják őket. Mihály 1805. márcz. 3-án tudatja bátyját, hogy a derékszéki ítélet reájuk nézve kedvezőtlen volt. Most már hajlandóságot mutat az osztályra s az exeentióra kiküldött szolgabírótól azt izeni a peres feleknek, hogy jöjjenek Gogányváraljára (A. Ignácchhoz) s hozzák magukkal a pénzt, ő kész kivánságuknak eleget tenni. A költségek fölszámítása felett még tovább is folyt a huza-vona, mig nem 1806. márcz. 22-én az e végből kirendelt végrehajtó bizottság a birtokok egyharmad részét Nagy Antaléknak használatra átadja. A nyertes felperesek azonban a birtokok kézhez vétele után sem fizetvén ki A. Mihály és Ignácznak törvényesen megítélt követeléseit, most ezek fordulnak perrel ellenük. A per ezen része tovább folyik még a két Abaffi fiu halála után is. Mihályról csak 1814-ben tudjuk meg, hogy „nem régiben meghalálozott.“

8. *Gáborról* csak egy esetben van emlékezés, midőn apja 1754. okt. 10-én panaszodik, hogy sokat költött reá.

9. *Elek* az, a ki megzavarja apja jó szándékát, hogy az ujonnan épülő megyés templom a családi kápolna helyén emelkedjék. Bőjthi Mihály 1799. máj. 27-én Abaffi Mihályhoz irt levelében is őt okolja a törtétekért, s egyben A. Mihálytól kér pártfogást „más távollevő véreknek alkalmatlan, nyughatatlan háborgatásuk ellen.“

1772. decz. 21-én Mihálcz Lászlótól 60 rhén. frtot és egy lovat 100 rhén. frtban vett kölcsön, hogy „a nemes regimenthez mint tisztt mehessen.“ Ezért 1813. jul. 20-án Mihálcz János meginteti A. Mihályt és Ignáczt özvegyét. Ezen intésből következően A. Elek 1797-ben halt el.

10. *Borbála* hatolykai Nagy András neje lett. Utódainak A. Mihály és Ignáczt ellen indított osztályperét már fennebb láttuk. A per adataiból következtetem, hogy 1770. körül ment férjhez s 1800. körül halt el.

11. *Ignáczt* 1780. jun. 24-én perbefogja nagyváradai Veress László özvegyét Bárdosi Juditot a mezőszakáli, szengyeli és keménytelki zálogbirtokok kibocsátása végett. 1783. márcz. 26-án tanuvallatást tartat arról, hogy Medve Mihály a mező-szengyeli jószágban 1765-ben minő erőszakoskodásokat követett el. 1783. okt. 18-án Hollaki István igazolja, hogy a Veress László által Abaffi Ferencztől zálogban birt mezőszengyeli, szakáli és keménytelki jószágokból, és pedig a külsőkből harmadot, a belsőkből negyedtet felesége, Medve Zsuzsánna (Medve Mihály és Veress Kata leánya) részére kiszakított, a többit pedig A. Ignácznak átengedte.

1788. szept. 9-én ő és felesége Endes Éva szengyeli birtokukat kiadják bérbe Kópasz János és Daniel Todor erzsébetvárosi polgároknak évi 600 váltó frt, 80 veder bor, 12 veder ürmösbor, 6 font kávé és 6 font czukor fejében, maguk pedig elköltöznek Gogányváraljára.

1791. ápr. 5-én perbe idézi Jeddí Pált, mert ez medeséri jószágában hatalmaskodott és megfenyegette, hogy az székely jószág lévén, leányágot nem illet, tehát ő addig munkálkodik, míg A. Ignácztot belőle kiveti.

1795. aug. 17-én ő és felesége, Endes Éva (E. Miklós és és Geréb Éva leánya) megintetik Földvári Istvánt, hogy curiájukon ne hatalmaskodjék, hanem, ha valami jogot formál hozzá, akár vérségi, akár pedig szomszédi jogon, tegyen le 25.000 frtot s vegye át birtokukat, mert ők hatalmaskodásait annyira megunták, hogy ott tovább élni sem kívánnak.

1796. ápr. 15-én Endes Éva fordult volt panaszszal a főkormányshékhöz, melyben előadta, hogy ő testvérével Endes Rózáliával s ennek férjével Földvári Istvánnal Gogányváralján két részre megosztott curiában, egy fedél alatt lakik. Férje A. Ignáczt három év óta, magával tehetetlen állapotban ágyban fekvő beteg. Földváriék pedig állandóan hatalmaskodnak fölötté és méltatlan sérelmekkel illetik. Ezért intették volt meg, Földváriékat, hogy ha ezután atyafiságosabban nem viseltetnek irányukban, végrendeletükben minden javaikból ki fogják tagadni. Erre Földváriék azzal feleltek, hogy Küküllővármegye generalis

székén tékozlónak kérték őt minősíttetni. Kéri a főkormány-
szék, hogy ezen alaptalan vád alól őt mentesítse. A főkormány-
szék igen hamar intézkedett és már ápr. 22-én közli határozatát
Küküllővármegye tiszteivel, melyben kifejti, hogy a generalis
szék kérte ugyan, hogy A. Ignáczné, Endes Éva tékozlónak
hirdettessék, de azt be nem bizonyítván, kérésükkel őket el-
utasítja.

Kissebb-nagyobb surlódások ugyan ezután is merülnek föl,
de végre 1802. febr. 24-én végleg kibékülnek és Földvári Ist-
vánnal egyezsége lépnek.

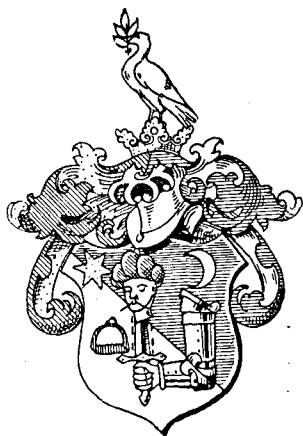
A. Ignácznak már előbb is említett betegsége volt az ok,
hogy gazdasági s egyéb, sokszor fontos jogi ügyeit is helyette,
felesége Endes Éva intézte. Ő magának tényleges szereplésével
csak elvétve találkozunk. Magtalanságuk már a Földváriékkal
folytatott perlekedés tolyamán felhozatott, s ezt más adatok is
megegerősítik.

A. Ignác 1813. aug. 23-án már mint néhai említettik, ellen-
ben feleség nevével még 1816-ban is találkozunk.

Visszamaradt javaikon 1816. febr. 26-án Endes János, Macs-
kási Boldizsárné, Endes Rózália és Turi József osztoznak.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* *

Rajzunk ez utóbbi címert mutatja Siebmacher közlése nyomán.

Sándor Imre.

Magyar családtörténeti könyvészet.

(1472—1905.)

(Negyedik és befejező közlemény.)

210. *Debreczen. 1893.*
Tóth Kálmán, Könyves. A gróf Degenfeld család története. Ösmerteti —. Debreczen Nyomatott a város könyvny-ban. 1893. 8° 47 l.; 1 mell.
Budapesti Egyetemi kvt.
211. *Temesvár. 1893.*
Wertner Mór. Negyedik Béla király története. Okirati kútfők nyomán írta —. [Történeti, Nép- és Földrajzi Könyvtár. LV. kötet.] Temesvár. Nyomatott a Csanád-egyházmegyei könyvsajtón. 1893. 8° 251 l.
Erdélyi Nemzet Múzeum kvt. — Kolozsvári ref. koll. kvt.
- 212.* *Zombor. 1893.*
Dudás Gyula. A bácskai nemes családok. (Különlenyomat a Bács-Bodrog vm. Tört. Társ. Évkönyve IX. 2—3. füzetéből.) Zombor. 1893.
Turul. XI. 158. *László*
213. *Budapest. 1894.*
Kandra Kabos. Az ezeréves Károlyiak. [A Szent István-Társulat tudományos és irodalmi osztályának felolvasó üléseiből. I. szám.] Budapest. 1894. Kiadja a Szent-István-Társulat. (Athenacum r.-társ. könyvny.) 8° 23 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.
214. *Mezőberény. 1894.*
Meskó Márton, Felső-kubini. A felső-kubini Meskó család leszármazása és történeti emlékei. A család okmányai alapján és iglói Szontagh Dániel munkája segítségével összeállította —. XL oklevéllel. Mező-Berény, 1894. (Nyomatott Kner Izidor könyvny. Gyomán.) 8° 129 l.; 2 mell.
Budapesti Egyetemi kvt.
215. *Szombathely. 1894.*
Balogh Gyula. Vasvármegye nemes családjai. Szombathely, Bertalanffy József könyvny. 1894. 8° 6 lev., 304 l., 1 lev.
Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

216. *Budapest. 1895.*

Doby Antal, Feöldi. Lónyay család. Nagylónyai és vásárosnaményi gróf, báró és nemes. Mutatvány a szerző ily czimű munkájából: A magyarországi benszültt és beköltözött mágnás családok ismertetése. Budapest. Pallas részv.-társ. nyomd. 1895. 8° 140 l.; 8 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

217. *Budapest 1895.*

Éble Gábor. A Harruckern és a Károlyi család. Genealogiai tanulmány. Eredeti kútfők nyomán írta —. Budapest. Hornyánszky Viktor könyvny. 1895. 8° 82 l.; 7 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

218. *Budapest. 1895.*

Ivánka Zsigmond. Hat okmány a draskóczi és jordánföldi Ivánka család levéltárából, mely a Magyar Nemzeti Múzeumban őriztetik. Az eredeti hártýákról fényképezettette, a latin és magyar szöveggel, a család czimerével és történetének rövid ismertetésével kiadta —. Budapest. Az Athenaeum r.-társ. könyvny. 1895. 8° 39 l.; 2 mell.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. — Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

219. *Budapest. 1895.*

Királyi könyvek, A. Jegyzéke a bennük foglalt nemesség, cím, czímer, előnév és honosság adományozásoknak 1527—1867. A m. kir. orsz. levéltár felügyelete alatt összeállították *Illéssy János* és *Pettkó Béla*. Budapest. 1895. 8° 288. l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

220. *Budapest. 1895.*

Kis Bálint, Baczka-madarasi. Az Árpádok királyi vére Magyarország családáiban. Ötvenhét nemzedékrendi táblával. Budapest. Athenaeum r.-társ. könyvny. 1895. 4° 2 lev., 35 l., XX. l., 1 lev.; 57 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

221. *Budapest. 1895.*

Komáromy András. A borosjenei Tisza család ősei. (Különnyomat a „Turul“ 1895. évi folyamából.) Budapest. 1895. (Franklin-Társ. nyomd.) 8° 162 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

222. *Budapest. (1895)*

Márky Sándor. Arad- és Zaránd vármegye. 1558—1565. Közli —. (Budapest. 1895. Az Athenaeum r.-társ. könyvny.) 8° 15 l. Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Kolozsvári Egyetemi kvt.

223. *Győr. 1895.*

Szabó Lajos Péter Szilárd, Sziklóssi. A győrmegeyi sziklóssi Szabó család története. Hiteles okmányokból összeállította —. Győr. 1895. Surányi János könyvny.-műintézete. 8° 84 l.; 1 mell.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

224. *Kézdivásárhely. 1895.*

Bakk Endre, Szentkatolnai. Kézdivásárhely s az ottani Jancsó családok története. Kézdivásárhely. Nyomatott ifj. Jancsó Mózes könyvny. 1895. 8° 441 l.; 5 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Kolozsvári Egyetemi kvt.

225. *Körmöczbánya. 1895.*

Matunák Mihály. A magyarbéli Bosnyák-család története. A budapesti közp. növendékpapság m. e. i. iskolája által a Fraknoi-díjjal jutalmazott pályamű. Különlenyomat a budapesti közp. növendékpapság m. e. i. iskolája munkálatainak 55. évfolyamából. Körmöczbányán. Nyomatott Joerges Agost özv. és Fiánál. 1895. 8° 73 l.

Budapesti Egyetemi kvt.

Nagyszeben. 1895.

— **Puscariu, J. Cav. de.** Date istorice privitorie la familie nobile române. Partea II. Sibiu. 1895. [207.]

226. *Budapest. 1896.*

Daniel Gábor, Vargyasi id. A vargyasi Daniel család eredete és tagjainak rövid életrajza. A eredeti családi okmányok és más hiteles adatok után írta —. Budapest. 1896. (Franklin-Társulat nyomdája.) 8° 437 l., 1 lev.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

227. *Budapest. 1896.*

Éble Gábor. A Weil die Stadti Eble család leszármazása. (Budapest. 1896.) Hornyánszky V. 1 ívrétű tábla.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

228.

Budapest. 1896.

Galgóczy Károly. A sajó-galgóczy Galgóczy család munkácsi, ecsegi, nagytályai, bilkei négy ága, a pókai Szikszay, telegdi Csanády és nagyfalusi Bajza család ismertetése, nemzedékredekkel. A magyar nemzet 1896-dik évi ezredéves ünnepe alkalmával unokáinak —. Budapest. „Pátria“ r.-t. könyvny. 1896. 8° VIII, 202 l., 1 lev.

Magyar Tud. Akadémia kvt.

229.*

Budapest. 1896.

Kubinyi Miklós. A Várady-Szakmáry család története. (Különnyomat a Turulból.) Budapest. 1896.

Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái. VII. 391. hasáb.

230.

Budapest. 1896.

Lendvai Miklós. Temes vármegye nemes családjai. Kiadja a délmagyarországi történelmi és régészeti muzeum-társulat. I—III. kötet. Budapest. 1896—1899. Budapesti Hirlap nyomdája. (I—II.) Temesvár. 1905. Csendes Jakab könyvny. (III.) 4° I. kötet. XI, 167 l.; 46 mell. II. kötet. IV, 178 l.; 25 mell. III. kötet. 2 lev., 155 l.; 13 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt. — Kolozsvári Egyetemi kvt.

231.

Budapest. 1896.

Makay Dezső, Makai. A Csanád nemzetség. Különnyomat a Turul 1895. és 1896. évi folyamaiból. Budapest. 1896. (Franklin-Társulat nyomd.) 8° 291 l.; 2 mell.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

232.

Késmárk. 1896.

Wéber Samu. Grádeczi Stansith Horváth Gergely és családja. Történelmi korrajz kivált a XVI. század második felében. Irta és a Szepesmegyei Történelmi Társulat segítségével a millenium alkalmából kiadta —. Késmárk. Nyomatott Sauter Pál könyvny-ban. 1896. 8° 4 lev., 149 l., 1 lev.; 1 mell.

Iglói ág. ev. főgimnázium kvt.

233.

Szamosújvár. 1896.

Czimerlevelei, A magyar-örmény nemes családok —. Közzé teszi *Temesváry János.* 50 czimerrajzzal. Kiadja az „Armenia“ szerkesztője. Szamosújvárt. Todorán Endre „Auróra“ könyvny. 1896. 8° 2 lev., 236 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

234.

Zágráb. 1896.

Series nobilium quorum litteriae armales in general. congregationibus regnorum Croatiae, Slavoniae et Dalmatiae publicatae et acceptatae sunt a. 1557—1848. Collegit et edidit *Ioannes Bojnicic* de Tininio. Zagrabiae 1896. Ex taberna libraria Leop. Hartman (Kugli et Deutsch.) — Popis plemića proglašenih na saboru kraljevina Hrvatske, Slavonije i Dalmacije g. 1557—1848. Sabrao Ivan Bojnicic Kninski. Zagreb. 1896. — (Verzeichniss der im Landtage der Königreiche Kroatien, Slavonien und Dalmatien in den Jahren 1557—1848 publicirten Adels und Wappenbriefe.) 8° 2 lev., XV, 43 l. Additamentum genealogiae nobilium familiarum, insertae protocollis congregationum regn. Croatiae, Slav. et Dalmatiae. 1 lev., XXXII l.

Budapesti Egyetemi kvt.

235.

Budapest. 1897.

Fáy Ákos. A sajómezei csata 1241. és a fáji Fáy család ősei. Irta és a Fáy család tagjainak ajánlja —. Budapest. 1897. (Magyar nyomda.) 8° 64 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

236.

Budapest. 1897.

Márton Ferencz. (*Abonyi Lajos.*) Az utolsó Radák. Magyarbényei báró Radák Katalin rétyi Antos Jánosné emlékezete. Budapest. 1897. Czettel és Deutsch-féle műintézet. 8° 88 l.; 2 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

237.

Budapest. 1897.

Nagy Iván. Gyöngyösi István életrajzi adatainak s származásának megállapítása. Külön lenyomat az „Irodalomtörténeti Közlemények“ 1897. évfolyamából. Budapest. Az Athenaeum r.-t. könyvny. 1897. 8° 27 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

238.

Budapest. 1897.

Thallóczy Lajos. Tanulmányok a Blagay-család történetéből. Adalék Szlavonia történetéhez. Egy térképpel, 2 táblával s 11 pecsétrajjal. Különnyomat a Blagay-család oklevéltárából. Budapest. Az Athenaeum r. társ. könyvny. 1897. 8° 3 lev., 269 l.; 3 mell.

Magyar Nemzeti Múzeum kvt.

239.

Kassa. 1897.

Csoma József. Abauj-Torna vármegye nemes családjai. [Abauj-Torna egyesült vármegyék monographiája. Kiadja Abauj-Torna

vármegye közönsége. I. kötet.] Kassa. Forster, Wesselényi és Társai könyvny. 1897. 8° XIV l., 2 lev., 672 l., 2 lev.; 8 mell.
Felsőmagyarországi Múzeum kv.

240. *Budapest. 1898.*

Morvay Győző. Adalékok Madách Imre életéhez. Budapest Gutenberg könyvny. 1898. 8° 25 l.; 1 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

241. *Budapest. 1898.*

Pohl Gyula. A Habsburg-Lotharingiai uralkodóház családfája. Összeállította —. Budapest. Pesti könyvny. részv.-társ. 1898. 1 tabla.
Temesvári városi kv.

242. *Budapest. 1898.*

Thaly Kálmán. A báró Orlay s gróf Serényi család. Közli —. (Különlenyomat a Századok és Történelmi Tárból.) Budapest. Athenaeum r.-társ. könyvny. 1898. 8° 136 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

243. *Szamosújvár. 1898.*

Szongott Kristóf. A magyarhoni örmény családok genealogiája, tekintettel ezeknek egymás között levő rokonságára s a vezeték- és keresztnemek etymologiai értelmére. Eredeti, kiadatlan kútforrások felhasználásával írta —. Szamosújvárt, Todorán Endre „Auróra“ könyvny. 1898. 8° 218 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

244. *Zilah. 1898.*

Viski Zsigmond. A rettegi Visky család felsőtőzki ágának — fi és nőnemen — leszármazási táblája. Összeállította Debrenben 1897. november hó 15-én —. Zilah. 1898. Seres Samu. 1 ívrétű tabla.
Magyar Nemzeti Múzeum kv.

245. *Zombor. 1898.*

Dudás Gyula. A Vojnits család ősei. — A bácskai nemes családok történetéből. — Zombor. Bittermann Nándor és Fia könyvny. 1898. 8° 22 l.
Budapesti Egyetemi kv.

246. *Budapest. 1899.*

Boncz Ödön. A szentgyörgyvölgyi Bakacs-család. Két czímerképpel és négy pecséttrajzzal. [Különlenyomat a „Turul“

1899. évi I. füzetéből.] Budapest. 1899. (Franklin-Társulat nyomdája.) 8° 62 l.; 2 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

247. *Budapest. 1899.*

Köszegi Sándor. Nemes családok Pestvármegyében. Budapest. Hungaria könyvny. 1899. 8° 447 l., 1 lev.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

Budapest. 1899.

— **Lendvai Miklós.** Temes vármegye nemes családjai. II. kötet. Budapest. 1899. [230.]

248. *Budapest. (1899)*

Majláth Béla. A lipitómegyei királyi solymárok leszármazói. (I. A Vidafeldi család. II. A Fiatha család.) [Különnyomat a „Turul“ 1899. évi folyamából.] [Budapest. 1899.] 4° 176—196 l.

249. *Budapest. (1899.)*

Majláth Béla. Zemche ivadékai. (A csemiczei Csemiczky és benyiczi Benyiczky család. [Különnyomat a „Turul“ 1899. évi folyamából.] [Budapest. 1899.] 4° 21—28 l.

250. *Budapest. 1899.*

Reiszig Ede ifj. Nyitravármegye családai. Különnyomat a „Magyarország Vármegyéi és Városai“ Nyitravármegyét tárgyaló kötetéből. Budapest. Légrády Testvérek. 1899. 4° 26 l.

Budapesti Egyetemi kv.

251. *Debreczen. 1899.*

Csiky Lajos. Andaházi Szilágyi Mihály Debreczenben nevelőintézeti alapító rokonságának és a Nadányi családnak leszármazási táblái. A tiszántuli ev. ref. egyházkerület 1897. évi októberi határozata s anyakönyvi kivonatok, családi értesítők, följegyzések és több családi gyűlés tárgyalásai alapján összeállította — Csokonai nyomda Debreczenben. 1899. Kereszt 2° 2 lev.; 11 tábla.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

252. *Eperjes. 1899.*

Meliórisz Béla. A heraldika köréből. Függelékül: Sárosmegyei nemes családok czimere. [Különnyomat az Eperjesi Lapok 1899. évfolyamából.] Eperjes. 1899. [Kösch Árpád könyvny. int.-ből.] 8° 2 lev., 75 l.

Magyar Tud. Akadémia kv.

253. *Hódmező-Vásárhely. (1899.)*
Csáki Lajos II. A Csáki család leszármazása és története 1703-tól 1898-ig. Tanulságul és emlékül az utódoknak. Az adatokat összegyűjtötte és írta —. H.-M.-Vásárhely. „Részvénynyomda.“ év n. (1899.) 8° 27 l.
Magyar Nemzeti Múzeum kv.
254. *Kolozsvár. 1899.*
Kőváry László. A magyar unitariusok története a XVIII. és XIX. században emlék- és életrajzokban. I. füzet: Az unitarius vallást megmentő családok. (Lenyomat a Keresztény Magvető 1898. és 99-ki folyamából, hol Szellemünk képviselői a Millennium századában cím alatt jelent meg.) Kolozsvár, Ajtai K. Albert könyvny. 1899. 8° 2 lev., 92 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.
255. *Nagyszöllős. 1899.*
Doby Antal, Feöldi. Báró Perényi Zsigmond, a magyar nemzet dicső vértanújának élete. Kiadja: a Perényi-emlék-alap gyűjtő-bizottsága. 1899. október 24. Nagy-Szöllősön. Nyomatott Doktor István könyvny. 1899. 8° 23 l.; 1 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.
256. *Sátoralja-Újhely. 1899.*
Réz László. A Drugethek és Homonna reformációja. Sátoralja-Újhely. A „Zemplén“ könyvny. intézetéből. 1899. 8° 158 l., 2 lev.
Felsőmagyarországi Múzeum kv.
257. *Zombor. 1899.*
Dudás Gyula. A borsódi és katymári Latinovits-család története. Zombor. Bittermann Nándor és Fia könyv- és könyvny. 1899. 8° 35 l.; 1 mell.
Szegedi Somogyi kv.
258. *Berlin. (XIX. sz.)*
Wertner, Moriz. Eine unbekannte Tochter des Königs Béla III. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 8° 8 l.
Temesvári városi kv.
259. *Berlin. (XIX. sz.)*
Wertner, Moriz. Ergänzungen zu meinen „Glossen zur Genealogie der Árpáden.“ (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 4° 2 l.
Magyar Tud. Akadémia kv.

260. *Berlin. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz in Wartberg. Genealogie in Ungarn 1887. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 4° 5 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

261. *Berlin. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Genealogie in Ungarn 1889 und 1890. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 8° 24 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

262. *Berlin. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz in Wartberg. Genealogische Räthsel. Sonderdruck aus der Zeitschrift „Der Deutsche Herold.“ (Berlin.) év n. Gedruckt bei Julius Sittenfeld. 4° 3 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

263. *Berlin. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Gertrud von Meran, Königin von Ungarn. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 8° 7 l.

Temesvári városi kv. t.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

264. *Berlin.. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Markgraf Georg von Brandenburg in Ungarn. Beitrag zur Hohenzollernschen Genealogie. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 8° 14 l.

Temesvári városi kv. t.

265. *Berlin. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Thaly's Forschungen über die letzten Rákóczy. Mitgetheilt von —. (Berlin.) év n. (Gedruckt bei Julius Sittenfeld.) 4° 8 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv. t.

266.* *Budapest. (XIX. sz.)*

Rác Károly. Nemes Rác család középági nemzetség sora, 1638-dik évtől 1838-ig bezárólag. Rendezte [Rác] Károly. (Pesten.) Nyomt. Beimelnél. Félív nyomtatvány.

Nagy Iván: Magyarország családai. IX. 538. l.

267. *(Budapest.) (XIX. sz.)*

Szombathy Ignác, Szombati és beczkói. Szombath föld és Szombath város eredete. (Történelmi és levéltári kutatások

alapján.) Kivonat a szerzőnek kéziratban levő munkájából. — A szombati és beczkői Szombathy család egyenes leszármazása. (Budapest.) év n. (Bartalits I. nyomása.) 2° 7 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv.

268. *Budapest. (XIX. sz.)*

Teleki József gr. Hunyadi János eredete. Olvasta az Aca-
demiában, május 24. 1851. [Töredék a szerzőnek „Hunyadiak
kora Magyarországon“ című nagyobb munkájából.] Pesten. Eisen-
fels és Emich könyvny. év n. 8° 41 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

269.* *Rimaszombat. (XIX. sz.)*

Baksay Iván. Több európai házak nemzetségi táblázata.
Figyelemmel a koregyenlőségre s a különböző házak történelmi
érdekű családi összeköttetésére. Rimaszombat. év n. Nyomt.
Werfer Károly és Társa. 2°.

Magyarország bibliographiája. 1712—1860. 157. l.

270. *Wien. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Genealogische Forschungen. [1., Die Nach-
kommen Matheus' von Trencsén. — 2., Die Herren v. Altenburg
dg. Győr und ihre Sippen. — 3., Die Theilnehmer des öster-
reichisch-ungarischen Friedensschlusses von 1225. — 4., Die
Böhme Cenek v. Ugod und seine Familie. — 5., Das Geschlecht
des Nürnbergers Hermann im Comitate Hunyad.] H. év n. [Wien.]
(Druck von Carl Gerold's Sohn.) 8° 50 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

271.* *H. év n. (XIX. sz.)*

Consignatio litterarum armalium in archivo inc. comitatus
Szabolch reperibilium. H. év n. 2° 2 lev.

Magyarország bibliographiája. 1712—1860. I. 439. l.

272.* *H. év n. (XIX. sz.)*

Consignatio armalium originalium in archivo i. comitatus
Ugocsensis reperibilium. H. év n. 2° 2 lev.

Magyarország bibliographiája. 1712—1860. I. 439. l.

273. *H. év n. (XIX. sz.)*

(Simonchicz, Innocentius.) Memoria familiae Calasantinae
in Marmatia adnotata 1805. H. év n. 8° 16 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

274. *H. év n. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Glossen zur fränkischen Kaisergenealogie. H. év n. 8° 13 l.; 1 mell.
Magyar Nemzeti Múzeum kv.

275. *H. év n. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Ungarns Hofwürdenträger bis 1301. H. év n. 8° 30 l.
Temesvári városi kv.

276. *H. év n. (XIX. sz.)*

Wertner, Moriz. Die Wojwoden Siebenbürgens im Zeitalter der Árpáden. Urkundliche Richtungstellungen und Bestimmungen von —. (Vereins-Archiv. Neue Folge. Bd XXVIII. Heft 1.) H. év n. 8° 41—74 l.
Temesvári városi kv.

277. *Budapest. 1900.*

Borovszky Samu. A nagylaki uradalom története. Székfoglaló értekezés. (Olvastatott a M. Tud. Akadémia II. osztályának 1900. április 9-én tartott ülésén. [Értekezések a történeti tudományok köréből. Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia. XVIII. köt. 10. sz.] Budapest. 1900. (Az Athenaeum r.-t. könyvny.) 8° 50 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv. — Kolozsvári ref. koll. kv.

278. *Budapest. 1900.*

Dalmady Ödön. A dömsödi Hajós család. Budapest. 1900. Feldmann Mór könyvny. 8° 99 l., 2 lev.; 1 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

279. *Budapest. 1900.*

Karácsonyi János. A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. I—III. kötet. Az 1893-iki Péczely-jutalommal kitüntetett pályamű. Budapest. Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia. 1900—1903. [Athenaeum r.-t. könyvny.] 8° I. kötet. X, 464 l.; 4 mell. II. kötet. 2 lev., 500 l.; 5 mell. III. kötet. 1. fele. 254 l., 1 lev.; 2 mell. II. fele. Csoma József. Magyar nemzetségi címerek. Nyolcz színes táblával és 80 pecsét- és címerképpel. 1901. 175 l.; 8 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

280. *Budapest. (1900.)*

[Komáromy András.] A Hencz, másképp Sauer család le- származása. — Különlenyomat a „Nagy Iván“ családtörténeti

értesítő 1900. évi folyamából. — (Budapest. 1900.) Az Athenaeum r.-t. könyvny.) 4° 6 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv.

281. *Budapest. 1900.*

[Komáromy András.] A Wlassics család leszármazása. — Különlenyomat a „Nagy Iván“ családtörténeti értesítő 1900. évi folyamából. (Budapest.) [1900.] (Az Athenaeum r.-t. könyvny.) 4° 11 l.

Magyar Nemzeti Múzeum kv.

282. *Déva. 1900.*

Hunyadmegye nemes családjai. (Családtörténet és életrajzok.) Kiadja a Hunyadmegyei Történelmi és Régészeti Társulat. Az igazgató-választmány megbízásából szerkeszti *Veress Endre*. Déva. Hirsch Adolf könyvny. 1900. 8° I. kötet 1. száma. Hunyadmegye kihalt családjairól. Irta *Kőváry László*. Hunyadmegye legrégibb tisztikara. (A XV. század végéig.) Irta *Wertner Mór*. 23 l. 2. száma. A Hunyadiak. (A család eredete és nemzedékrendje.) Irta *Wertner Mór*. 50 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

283. *Kolozsvár. 1900.*

Királyi könyvek, A — székely oklevelei. Osszeállította *Vass Miklós*. (Különlenyomat az Erdélyi Múzeum 1900. XVII. évfolyamából.) Kolozsvár. Nyomatott Ajtai K. Albert könyvny. 1900. 8° 55 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

284. *Rozsnyó. 1900.*

[Maurer Arthur.] A csikszentkirályi és krasznahorkai gróf Andrásy nemzettség történetére vonatkozó adatok gyűjteménye. A betleri könyvtár részére összeszedte és kiadta *Csucsomi Rozsnyón*. Nyomatatta Kovács Mihály könyvny. 1900. 8° 133 l.; 1 mell.

Kassai Múzeum kv.

285. *Szamosujvár. 1900.*

Jósa János, Csikszentgyörgyi. A csikszentgyörgyi Jósa család rövid története. Az eredeti anyakönyvek, levéltári és családi oklevelek és más hiteles okmányok alapján írta: —. Kiadták a családfők. 10 képpel és leszármazási táblákkal. Szamosujvár. Todorán Endre „Aurora“ könyvny. 1900. 8° 65 l.

Kolozsvári Egyetemi kv.

286. *Székelyudvarhely. 1900.*

Pálmay József. Udvarhely vármegye nemes családjai. Szerkesztette —. Kiadja Betegh Pál műintézete Székely-Udvarhelyt. 1900. 4° 268 l.; 3 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Ko'ozsvári Egyetemi kv.

287. *Temesvár. 1900.*

Szmida Lajos. A Timáry-család 1848—1849-ben. Felolvasatott a „Délm. Tört. és Rég. Múzeum-Társulat“ 1900. évi október hó 24-én tartott vál. ülésén. (Különlenyomat a „Tört. és Rég. Értesítő“ I—IV. füzetéből.) Temesvár. Csanád-egyházmegyei könyvny. 1900. 8° 15 l.

Temesvári városi kv.

288. *Budapest. 1901.*

Doby Antal, Feöldi.* Podmaniczky család (Podmanini és aszódi báró). Második javított és bővített kiadás. Budapest. Buschmann F. könyvny. 1901. 8° 95 l., 4 mell.

* Feöldi helyett sajtóhibából: Jeöldy.

Magyar Tud. Akadémia kv.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

289. *Budapest. 1901.*

Eszterházy János gróf. Az Eszterházy család és oldalágainak leírása. Kézirat gyanánt kiadja herceg Esterházy Miklós. Budapest. Az Athenaeum részv.-társ. könyvny. 1901. 8° XI, 281 l., 1 lev.; 8 mell. — Az Eszterházy család és oldalágainak leírásához tartozó oklevéltár. Összeállítá gróf Eszterházy János. Kézirat gyanánt kiadja herceg Esterházy Miklós. Budapest. Az Athenaeum r.-társ. könyvny. 1901. 8° IV, 270 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

Budapest. 1901.

— **Karácsonyi János.** Magyar nemzetségek. II. kötet. Budapest. 1901. [279.]

290. *Budapest. 1901.*

Kubinyi Ferencz. A felső-kubini Kubinyi család története. A család tagjai számára írta —. [A felsőkubini Kubinyi család története és leszármazása. Szerkesztik és kiadják Kubinyi Ferencz és Kubinyi Miklós. I. kötet.] Budapest. 1901. (Franklin-Társ. nyomd.) 8° 460 l., 1 lev.; 5 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

291.

Budapest. 1901.

Latkóczy Mihály. Madách Imre őseiről. Különlenyomat a budapesti VII. ker. áll. főgymn. 1900/901. évi értesítőjéből. Budapest. 1901. Fritz Ármin könyvny. 8° 48 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt.

292.

Budapest. 1901.

Monumenta Hungariae Heraldica. Magyar Czímeres Emlékek. Közli *Fejérpataky László.* I—II. füzet. Budapest. A Magyar Tudományos Akadémia támogatásával kiadja a Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság. 1901—1902. 4° I. füzet. 25 színes melléklettel. 86 l., 1 lev. II. füzet. 25 színes melléklettel. 68 l., 1 lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt. — Kolozsvári Egyetemi vkt.

293.

Budapest. 1901.

Waldbott nemzetség. Szalon Ujság különnyomata. [Budapest 1901.] Stephaneum nyomása. 2° 7 l.
Magyar Nemzeti Múzeum vkt.

294.

Dés. 1901.

[Daday István.] A deési Daday család genealogiája. Irta III. István. 38 képpel. Deésen. Nyomatott Demeter és Kiss könyvny.-ban. 1901. 8° 127 l., 3 lev.; 2 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt.

295.

Kolozsvár. 1901.

Kőváry László. A millennium századában Erdélyben kihalt főúri családok s visszaemlékezés végső sarjai szereplésére. (Különlenyomat az „Erdélyi Múzeum“ 1901. évfolyamából.) Kolozsvár, Nyomatott Ajtai K. Albert könyvnyomdájában. 1901. 8° 78 l., 1 lev.

296.

Nyiregyháza. 1901.

Tersztyánszky Dezső, Nádasi. Nádasi Tersztyánszky család. Közli —. I. rész. XX. okmánynyal és 6 leszármazási táblával. Nyiregyházán. Nyomatott Jóba Elek könyvny.-ban. 1901. 8° 116 l.

Magyar Nemzeti Múzeum vkt.

297.

Sepsiszentgyörgy. 1901.

Pálmay József. Háromszék vármegye családjai. Szerkesztette —. Kiadja a Jókai-nyomda-részvény-társulat. Sepsi-Szentgyörgyön. 1901. 4° 494 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt.

298.*

Szombathely. 1901.

Balogh Gyula. Vasvármegye nemes családjai. Második bővített kiadás. Szombathely. Bertalanffy József könyvny. 1901. 8° 8 lev., 304 l.

Turul. XIX. 151. l.

299.

Wien. (1901.)

Wertner, Moriz. Genealogische Forschungen. [1., Die Abstammung der königlichen Familie Hunyadi. — 2. Die Einwanderung der Deutschen und die Hermannstädter Pröpste bis zum Ende des XIV. Jahrhunderts.] H. év n. [Wien. 1901.] (Druck von Carl Gerold's Sohn.) 8° 54 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

300.

Budapest. 1902.

Illéssy János. A mikófalvi Bekény család leszármazása és története. A család megbízásából összeállította —. (Czímerrajzzal és függelékül a nemeslevéllel.) Budapest. 1902. „Hunnia“ könyvny. 8° 2 lev., 156 l.; 3 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

301.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Budapest. 1902.

Magyarország főispánjainak története 1000—1903. Szerkeszté: *medgyesi Somogyi Zsigmond.* Budapest. 1902. 4° 4 lev., 256 l.; 53 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

Budapest. 1902.

Monumenta Hungariae Heraldica. Magyar Czímeres Emlékek. II. füzet. Budapest. 1902. [292.]

302.

Budapest. 1902.

Nemesi összeírás, Az 1754—55. évi országos —. Összeállította *Illéssy János.* Budapest. Athenaeum r.-társ. könyvny. 1902. 4° 182 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

303.

Budapest. 1902.

Pór Antal. A négy Miklós. (Külön lenyomat a „Századok“ 1902. évfolyamából.) Budapest. Az Athenaeum r.-t. könyvny. 1902. 8° 28 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

304. *Budapest. 1902.*
Varju Elemér. A Szalók nemzetség. (Különnyomat a „Turul“ 1901. évi negyedik füzetéből.) Budapest. 1902. (Franklin-Társulat nyomd.) 4° 58 l.; 1 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt — Kolozsvári Egyetemi kvt
305. *Ipolyság. 1902.*
Miticzky Gyula, Nemesmiticzei és ölvedi. A Miticzky család monografiája. Irta a családra vonatkozó okmányok alapján —. (Kézirat gyanánt.) Ipolyság. 1902. Neumann-nyomda. 4° 22 l.; 1 mell.
Magyar Nemzeti Múzeum kvt.
306. *Szamosujvár. 1902.*
Sisakos. A szamosujvári és beodrai gróf Karátsonyi család története. Szamosujvár. Todorán Endre „Aurora“ könyvny. 1902. 8° 8 l.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.
307. *Budapest. 1903.*
Éble Gábor. A cserneki és tarkeői Dessewffy család. Genealogiai tanulmány. Nyolcz leszármazási táblával és ötven illusztrációval. Budapest. 1903. (Franklin-Társulat.) 4° X, 318 l.; 39 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.
308. *Budapest. 1903.*
Gyömörey Vincze. A zalalövői Csapody család története. Budapest. 1903. (Franklin-Társ. nyomd.) 8° 39 l.; 2 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.
- Budapest. 1903.*
Karácsonyi János. Magyar nemzetségek. III. kötet. Budapest. 1903. [279.]
309. *Budapest. 1903.*
Lehmann Ferencz. Változások a magyar nemesség történetében. A Burchárd-Bélaváry, komlós-keresztesi báró Fejérváry, karátsonyfalvi és beodrai gróf Karátsonyi és malomszegi Légrády családok. 3 fekete és 2 színnyomatu címermelléklettel. Budapest, 1903. Légrády Testvérek. 8° 33 l.; 6 mell.
Erdélyi Nemzeti Múzeum kvt.

310. *Budapest. 1903.*

Reményi Antal. Columbus származása és családja. (Különlenyomat a Katholikus Szemle XII. évfolyamából.) Budapest. Stephaneum. 1903. 8° 19 l.

311. *Kétegyháza. 1903.*

Almásy grófok, A zsadányi és törökszentmiklósi —. Kiadja gróf Almásy Dénes. Kétegyháza. 1903. (Franklin-Társulat nyomd. Budapest.) 4° 147 l.; 6 mell.

Ezt a munkát Kandra Kabos levéltári adatainak felhasználásával Böhm Miklós uradalmi titkár állította össze Kétegyházán s a mű csak 100 példányban nyomatott.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. *Dr. ...*

312. *Kolozsvár. 1903.*

Böölöny László, Nagyböölöni. A nagyböölöni Böölöny-család (Bewlown nemzetség) története. Irta és kiadta (kézirat gyanánt 100 példányban) —. Kolozsvár. Nyomatott az „Ellenzék“ könyvny. 1903. 8° VIII, 322, 116 l., 2 lev.; 9 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári ref. koll. kv.

313. *Nagykőrös. 1903.*

Benkó Imre. Az inárcsi Farkas család története. Irta és okmánytárral ellátta —. Nagykőrös. 1903. Bazsó Lajos könyvny. 8° 77 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

314. *Szatmár. 1903.*

Balassa Sándor. Egy Erdődy Bakács-ivadék Mármarosban. A Felsőmagyarországi Múzeum megbízásából Nyisztor Endre összegyűjtött adatai nyomán írta --. Szatmáron. Nyomatott Weinberger Testvérek könyvny.-ban. 1903. 4° 28 l.; 4 mell.

Kassai Múzeum kv.

315. *Budapest. 1904.*

Czímereslevelei, A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának — 1200—1868. Leírta *Aldásy Antal.* [A Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának címjegyzéke. II.] Kiadja a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára. Budapest. 1904. (Az Athenaeum r.-t. könyvny.) 8° XVII. l., 1 lev., 494 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

316.

Budapest. 1904.

Görgey István id. A Görgey nemzetség története. (Görgey Jordánnak.) Különlenyomat a „Századok“ 1904. évf.-ből. Budapest. Az Athenaeum r.-társ. könyvny. 1904. 8° 49 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt.

317.

Budapest. 1904.

Tahy István, Tahvári, gradischai 's tarkői. Tahyak és azokkal rokon családok. Családi okmányok és szakmunkák alapján írta —. (Kézirat gyanánt.) Budapest. „Pátria“ részv.-társ. 1904. 8° 1 lev., VI, 225 l.; 8 mell.

Budapesti Egyetemi vkt.

318.

Budapest. 1904.

Zarándy A. Gáspár. Árpád vére. I. Hohenlohe. Budapest. Hornyánszky Viktor könyvny. 1904. 4° 136 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum vkt. — Kolozsvári Egyetemi vkt.

319.

Érsekujvár. 1904.

Turchányi Ödön. Turchányi és terestyénfalvi Turchányi család leszármazása 7 iven összeállította —. 1904. Érsekujvár, Winter Zsigmond könyvny. 1904. 2° 15 l., I—VII. iv.

Magyar Nemzeti Múzeum vkt.

320.

Maros-Vásárhely. (1904.)

Pálmay József. Maros-Torda vármegye nemes családjai. Szerkesztette —. Kiadja Adi Árpád könyvnyomda tulajdonos. Maros-Vásárhelyen. (1904.) 4° 144 l., 1 lev.

321.

Nagyvárad. 1904.

Karácsonyi János. Az első Lónyaiak. Családtörténeti tanulmány. Írta és oklevéltárral felszerelte: —. Nagyvárad. Nyomtatott a Szent László nyomdában. 1904. 8° 122 l.; 1 mell.

Kolozsvári Egyetemi vkt.

322.

Pozsony. 1904.

Pázmány Zoltán. A szilasi és laki Pázmány-nemzetség. Genealogiai és heraldikai tanulmány címerrel, okmánytárral s nemzedékrendi táblázatokkal. Közli —. Pozsony. Angermayer Károly könyvny. intézetéből. 1904. 8° 58 l., 1 lev.

Magyar Tud. Akadémia vkt.

323.

Brassó. 1905.

Neugeboren, Fridrich. Stammtafeln der Familie Matthäides von Revisnye. Zusammengestellt von —. Als Manuskript gedruckt. Kronsadt, 1905. Buchdruckerei Brüder Schneider et Fe-minger. 8° 38 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

324.

Budapest. 1905.

Éble Gábor. A gróf Károlyi család vérrokonsága herczegi nemzetségekkel. Hiteles okiratok alapján írta —. Budapest. 1905. (Franklin-Társ. nyomd.) 8° 8 l.; 1 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

Budapest. 1905.

— **Magyar Nemzetiségi Zsebkönyv.** II. rész. I. kötet. Buda-pest. 1905. [164.]

325.

Késmárk. 1905.

Csizmadia János. A Bartalkovich-, Justh-, Rudnay- és Rudnyánszky-családok és részben azok rokonsága. Összeállította —. Késmárk. 1905. Nyomatott Sauter Pál könyvny. 8° 2 lev., 70 l., 1 lev.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t.

326.

Kolozsvár. 1905.

Halotti beszédek az Erdélyi Országos Múzeum és a kolozsvári ref. kollegium könyvtárában. Összeállította *Köblös Zoltán*. (Különlenyomat a „Genealogiai Füzetek“ 1904. és 1905. évi folyamaiból.) Kolozsvár. Nyom. Gámán János örököse könyvny. 1905. 8° XIV, 104 l.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. t. — Kolozsvári Egyetemi kv. t. — Kolozsvári ref. koll. kv. t.

327.

Sajókaza. 1905.

Radvánszky László. A Radvánszky család története 1738-ig. — Notitia familiae suae haeredibus conscripta. Fordította *R. Kiss István*. Sajó-Kaza. 1905. (Nyomatott Lévai Izsó könyvnyomdájában Rimaszombat.) 8° 52 l.; 5 mell.

328.

Szeged. 1905.

Mauks Ernő, Farkasfalvi. Ung megye multjából. Adalékok a vármegye középkori történetéhez, feltüntetve a Nagymihályi

család történetének keretében. Szeged. Endrényi Lajos könyvny. 1905. 8° 127 l.

Kolozsvári Egyetemi kv.

Temesvár. 1905.

— **Lendvai Miklós.** Temes vármegye nemes családjai. III. kötet. Temesvár. 1905. [230.]

329. *Budapest. 1883—*

Turul. A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság közlönye. Az igazgató-választmány megbízásából szerkesztik *báró Nyáry Albert* és *Fejérpataky László*. I— kötet. Budapest. Kiadja a Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság. [Franklin-Társulat nyomdája.] 1883— 4°

I.	„	1883.	2 lev., 152 l., 2 lev.; 3 mell.
II.	„	1884.	2 lev., 176 l.; 4 mell.
III.	„	1885.	2 lev., 192 l.; 8 mell.
IV.	„	1886.	Szerkeszti <i>Fejérpataky László</i> . 2 lev., 200 l.; 5 mell.
V.	„	1887.	2 lev., 200 l.; 7 mell. — <i>Melléklete</i> : Magyarország hiteles helyeinek levéltáraiban őrzött hercegi, grófi, bárói és nemesi okleveleknek jegyzéke. Közli: <i>Karagyena Mihály</i> . 23 l.
VI.	„	1888.	2 lev., 184 l.; 5 mell. — <i>Melléklete</i> : Pótlék Tagányi Károly nemesi jegyzékéhez. Közli: <i>Pettkó Béla</i> . 8 l.
VII.	„	1889.	2 lev., 196 l.; 6 mell.
VIII.	„	1890.	2 lev., 224 l.; 6 mell.
IX.	„	1891.	2 lev., 208 l.; 5 mell. <i>Melléklete</i> : A m. kir. országos levéltár helytartótanácsi osztályában őrzött nemeslevelek jegyzéke. II. Közzéteszi <i>Illéssy János</i> . 8 l.
X.	„	1892.	2 lev., 200 l.; 4 mell. — Név- és tárgymutató a Turul 1883—1892. évfolyamaihoz. Szerkesztette <i>Borovszky Samu</i> . 1893. 2 lev., 107 l.
XI.	„	1893.	2 lev., 212 l.; 5 mell.
XII.	„	1894.	2 lev., 200 l.; 4 mell.
XIII.	„	1895.	2 lev., 212 l.; 5 mell.
XIV.	„	1896.	2 lev., 174, VIII l.; 7 mell.
XV.	„	1897.	Szerkesztik <i>Fejérpataky László</i> és <i>Schönherr Gyula</i> . 2 lev., 200, VIII l.; 4 mell.
XVI.	„	1898.	2 lev., 152, VIII l.; 30 mell.
XVII.	„	1899.	2 lev., 204, VIII l.; 4 mell.

- XVIII. kötet. 1900. Szerkeszti *Schönherr Gyula*. 2 lev., 200, VIII l.; 6 mell.
- XIX. „ 1901. Szerkesztik *Schönherr Gyula* és *Varjú Elemér*. 2 lev., 208, VIII l.; 4 mell.
- XX. „ 1902. 2 lev., 208, VIII l.; 5 mell.
- XXI. „ 1903. 2 lev., 192, VIII l.; 6 mell.
- XXII. „ 1904. 2 lev., 200, VIII l.; 6 mell.
- XXIII. „ 1905. 2 lev., 192, VIII l.; 6 mell.

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

330. *Budapest. 1899—1901.*

Nagy Iván. Családtörténeti értesítő czímerekkel és leszármazási táblákkal. Szerkesztik és kiadják *Komáromy András* és *Pettkő Béla*. I—III. kötet. (évfolyam.) Budapest. 1899—1901. 4° I. évf. 1899. 2 lev., 324 l. — II. évf. 1900. 2 lev., 283 l. — III. évf. 1901. 2 lev., 262 l. [Megszünt.]

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv. — Kolozsvári Egyetemi kv.

331. *Budapest. 1900.*

Élő Nemesség. A nemes családok szakközlönye. Felelős szerkesztő és kiadó *Szombathy Ignác*. Budapest. Nyomatott Bichler J. könyvnyomdájában. 8° [I.] 1900. október 5. — 1902. január 15 (1—12. szám) 2 lev. 192 l. [Megszünt.]

Magyar Tud. Akadémia kv.

332. *Budapest. 1902.*

Nemesség. Főszerkesztő és kiadótulajdonos lovag Tichtl Károly. Felelős szerkesztő *Róssa Zoltán*. Budapest. 1902. (Fritz Ármin.) 4° 1—3. szám. 8, 8, 8 l. [Megszünt.]

Erdélyi Nemzeti Múzeum kv.

333. *Kolozsvár. 1903—*

Genealogiai Füzetek. Családtörténeti folyóirat czímerekkel és leszármazási táblákkal. I— évi folyam. Kolozsvár. Nyomatott Gámán János örököse könyvnyomdájában. 1903— . 4°

I. évi folyam. 1903. XII, 140 l., 1 mell. Szerkesztik és kiadják *csikszentmihályi Sándor Imre, köröspataki és köpeczi Sebestyén József*. [1—6. sz. *kadicsfalvi Török Pál*.]

II. évi folyam. 1904. XII, 160 l.; 2 mell.

III. évi folyam. 1905. XIV, 120 l.; 32 l. címer könyv. Szerkesztik u. azok. Kiadja a Szerkesztőség.

Köblös Zoltán.

Fejérvármegyei Iustra 1694-ből.

(II. közlemény.)

Eodem die Borbánd.

Egyházi nemesek.

Czarán Péter. Gozta Márton, Fara Márton ketten egy örökséget birnak, két felé hasítva. Déva Péter, Faur Miklós fél örökségü, Bednika fél örökségü, falu disznópásztora. Balog Gáspár, Nagy János, Fara Péter. Concess. Szabó János árvái, tutorság alatt vadnak, Isten nevében tartják.

Iuvo Miklós napszámával él, most épített házat. Kaliman Farkas, Vékony Mihály, Sztojub. Panta Mihály, fél örökségü udvarbíró uram postája, semmije sincs. Moldvai János most adta el a házát, Fejérvárra készült lakni. Dán János. marhátlan, szegény nemes ember. Szolga Biró András, a felesége anyjával lakik. Senka Miklós. (megholt Lupe János), Kaliman István.

Pujkun János hadnagy, Flóra István szegény, Hajkul Farkas, Moga Sztoja szegény, Jaxa (?) Péter, Szabó András, Dósa árvái; házoknál egyéb semmijek sincs. Bányai István Szilágyi János fejedelem katonája volt, templom kerítése mellett lakik egy kalibába.

Portionatusok.

Duma János uram, Folti András uram, Kornis Péter.

Özvegyek.

d. 50. Máráné; fonásával él, sem marhája, semmije.

d. 50. Mirniczáné; dézmaadó öröksége, semmije sincs.

d. 50. Albertné; szegény, semmije sincs.

d. 50. Hárfás Kristofné; Fejérvárra készült lakni.

fl. 3. Horváthné; hat ökre.

lakója, fl. 1. Pósháziné asszonyom öröksége. Professorné, Fejérvárt lakik.

fl. 2. Lupe Jánosné

Rácok, kik mind hajósok és eddig semmit sem adóztanak.

Muszi István, Muntyán Opra, Pika Lázár, Rácz Pável, Marta Mihály, Marta Isván, Rácz Isván, Dudás György, Rácz Ursz, Krisán Lázár, Rácz János, Rácz Sikó. Sigillatim (fl. 2.) tal 1. — Praeter hos Krisán Juon, Batizi uram jobbágya, szolgál.

Eodem die, in Sárd.

Portionatusok.

Száva Mihály' uram, Szalánczi György u., Batizi János u., Sebessi Menyhárt u., Sz. Mártoni György u., Szőlősi Sámuel u., Orosz Dávid u. árvái.

Egyházi nemesség.

Gellérty István, Szabó Mihály u. Borosnyai György u. Bolgár György u. Makai Mozes u. Baratosi Pál u. Szücs Mihály u. Bagdi István u. Szücs István u. Orbán Péter u.

Babarczi Gáspár u. Vinczről contribual Kövér Gábor u. Szabó György u. Ez kettőnek nincs külső appertinentiájok. György Jakab Péter. Musnai János, Gazdag János, Galgoczi István; ezeknek sines külső appertinentiájok. — Tasnádi István, Losádi György, Zambó árvája árva; ezek hárman egy örökséget bírnak három felé hasítva. Tasnádinak vagyon két ökre, kettejének semmi sines.

Fejér Mihály Horváth István, Gyarmathi István, semmi marhájok nincsen — Bárdi István ifju legény.

Zsellérek.

fl. 2. Sarandi Mihály. fl. 2. Ajtai Dániel, Orosz Dávid árvái szolgája. fl. 1. Szilágyi Máté. napszámos. fl. 1. Vessződi János, Belényesi u. szolgája. fl. 1. Kocsis János, Szalánczi uram szolgája, egy kis kalibában lakik, semmi marhája nincsen. fl. 1. Kovásznai András, semmije sines, szegény ember. fl. 2. Nemes Mózes, Sárbi Gáspár uram házában lakik, ugyan ő kglmének zsellérkedik. fl. 1. Szilágyi János, napszámos. fl. 1. Székely Mihály similliter. fl. 3. Szakács Mihály négy ökre. fl. 1. János kocsis, egy lovacskája vagyon. fl. 1. Csismadia György, semmije sines. fl. 2. Rádul Görög.

Post praesentem inquisitionem ezeken kívül is bizonyos számu zselléreknek mentünk végére, kikkel együtt in universum, a zsellérek száma teszen circ pers. 50. — Ezekre is similliter vessenek.

Özvegyek.

d. 50. Szélyes Györgyné } Ezeknek dézmaadó egy kis szőlőcskéjek s
meghót Kozák Balásné } kalibájok vagyon, semmi marhájok sines.
d. 50. Csiszár Mihályné napszámával él, semmije sines.

Die 12 Novembris Magyar-Igen.

Kaprancai György u. Buzinkai György u. Pava Ferencz u portionatusok.

Egyházi nemesség.

Biró János; Gergely János, vak nyomorék, Polus István uram házában lakik. Jakab István, Ujlaki Ferencz, Sebesi Mihály, Gál Mihály fél örökséget bir, Maroti Péter félörökséget bir. Kallai Markus. Ferenczi István, semmi öröksége.

Zsellérek.

fl. 2. s. Matyus Gergely. Bereczki István kapuszámban adózik. Demeter András kapuszámban adózik. Vásáryellyi István kapuszámban

adózik. Semmi appertinentiát nem bir. fl. 2. Kadar Péter parochialis házban lakik, semmit sem bir. fl. 2. Ördögh Márton ecclesia földin lakik, háza után semmit sem bir.

fl. 2. s. Kolikai István, Uzani uram zsellére. Nemes személy, négy ökre vagyon. fl. 2. s. Deák István nemes személy, semmié nincsen. -- d 50. Lengyel István nemes személy, csépevel él. fl. 1. Gyalakuti Jósa, az cinteremben lakik, az harangozó háta megett. Illyefalvi István nemes személy, kapuszámban adózik. fl. 2. Takacs István nemes személy Hedri Gáborné asszonyom földén lakik; semmié nincsen. Csizmadia István nemes személy, Csávásiné asszonyom háta megett lakik. fl. 2. Két szegény belényesi csizmadia; ezeknek semmije nincsen.

Özvegy asszonyok.

fl. 2. Fogarasiné asszonyom. fl. 2. Simon Istvánné. fl. 1. Kovács Jánosné vak, más házában lakik. fl. 2. Dali Györgyné. fl. 2. Csavasiné özv. papné. fl. 1. Nyiresi Bálintné özv. papné. fl. 1 d. 50. Rosnyainé, napszámával él. Simon Györgyné, az parasztok közé adózik.

Eodem die 12 Fejérvár.

Recsei István nram, portionatus.

Egyházi nemesek.

Personae 26. exceptis vero Georgio Csicsoi et Martino Kovács manet 24. 1. Almasi István. ex. Csicsói György káptalan. Por. Szabó Mihály portionatus. NB. 2. Apati Ferencz. 3. Tokai Zsigmond hajtó. com. N. 4. Gombkötő János. 5. Lippai Gombkötő István. NB. 6. Farczádi Samuel. NB. 7. Kovacs Márton vármegye szolgabirája. 8. Fazekas András. 9. Kovács Pál. 10. Pálfi Sámuel.

P. Kenyhecz István portionatus NB 11. Pósházi Pál. 12. Petes Mihály. Zsellér f. 2. Komáromi András zsellér. 13. Toth István. 14. Medve Péter. 15. Pribek János. P. Posta János portionatus s. fl. 2. Alföldi Gáspár zsellér, két lova vagyon. s. fl. 2. Szigyártó Ferencz zsellér s. fl. 2. Szőcs András zsellér. 16. Biro Gergely. 17. Balog György. 18. Rác Mihály. 19. Lakatos Pap János. 20. Pataki Márton, egyházi szegény.

21. Eperjesi Szabó Márton. s. fl. 2. Komáromi István zsellér. 22. Banyai Péter. s. fl. 1. Németh Mátyás zsellér. s. fl. 1. Magyarosi Imre zsellér. s. d. 50. Gyulai Mihály szegény kapás. 23. Sárdi István mostan házasodott meg. 24. Karancsi Zsigmond. 25. Szalkai Ferencz. s. fl. 2. Szigyártó István zsellér. 26. Melichisus Mátyás szegény egyházi mostan házasodott nemes. s. d. 50. Orosz János napszámával él. 27. Toth János semmije nincsen. 28. Molnár György egyházi nemes. s. d. 50. Hatházi János szegény napszámával zsellér. 29. Kallos János hasonló. 30. Kömetthsi János, fejedelem csatlósa volt, szegény ember.

fl. 2. Forró András szegény zsellér. fl. 2. Kolya Mihály szegény zsellér. fl. 2. Csiszár György zsellér fl. 2. Lippai Borbély Mihály zsellér. fl. 2. Kassai Borbély György, Folti András uram házában lakó zsellér. ex Szoboszlai András zsellér, félkezű. fl. 2. Csiszár János zsellér. fl. 1. Gyarmathi János szegény zsellér. fl. 2. Havasalji Sámuel zsellér fl. 1. Horváth Mátyás zsellér, semmije sincs. fl. 1. Zagoni Szabó János zsellér, szegény ember. d. 50. Pap Szabó János szegény zsellér.

31. Márki István egyházi nemes. s. 32. Márk Lőrincz, semmije sincs, napszámával él. 33. Jaski, Kolosvári uram szolgája. 34. Pataki János szolga. 35. Nyiri János, egyh. nemes. 36. Apáthi Márton napszám. s. fl. 1. Lakatos Zsigmond zsellér. 37. Vonoczki Pál egyh. n. most házasodott. 38. Trombitás István nyomorék. 39. Csáuz János egyh. n. s. fl. 2. Görög Demeter zsellér. 40. Izsák Gróza egyh. n.

41. Gróza István egyh. n. szegény, most házasodott Megholt Osváth István zs. s. fl. 2. Ötvös Pál zs. s. fl. 2. Kovács Mihály zs. 42. Orosz Launy, szegény rác z nemes ember dinnye pásztor. s. fl. 1. Katrani Jakab zs. igen szegény. 43. Tarisnyacsínáló, szegény egyh. n. ember. 44. Debreczeni János egyh. n. 45. Nemes Juon egyh. szegény n. 46. Lőrincz Deák egyh. n. 47. Gáspár Deák szegény n. ember. 48. Veresmarthi. 49. Kengyelfutó Márton.

BCU Cluj / Centr. Ráczok. sity Library Cluj

Sigill fl. 2. Dugeri Juon, Rác z Juon, Stephán Gáborné két fiai.

Özvegy asszonyok.

Dyosiné asszonyom, portionata. fl. 1. Némethi Jánosné. d. 50. Bosvainé fl. 2. Borbély Bálintné. fl. 1. Varro Györgyné, concess. Kömives Istvánné igen szegény asszony. d. 50. Asztalos Andrásné d. 50. Bereczkiné, napsz. él. d. 50. Vásárhelyiné, napsz. él. d. 50. Szilágyiné napsz. él. Szabó Mártonné simillter. fl. 2. Horváthné. fl. 2. Öreg Istvánné. fl. 2. Sándor Deákné, leányával egy kenyeren. Concess Dobo Istvánné assz. — Borsiné assz. portionata. Kászóniné portionata. d. 50. Olasz Ferenczné fl. 2. Ispán Szabó Péterné.

Ifj. Biás István.

Családtörténeti adatok.

(1622–1720.)

(Negyedik és befejező közlemény.)

Kapi Kata gimesi Forgách István özvegye † 1673. márcz. 17. — tem. jul. 9. H. 235.

— ker. Aranyon 1665. jun. 2. A. M. 9.

Kassa Sándorné lak. Lázár Imrével 1673. jan. 11. A. M. 21.

— *alias Borbély* Borbála (Miklós I.) elj. III. Horváth György-

- gyel 1690. jul. 27. — esk. jul. 30. — lak. aug. 18. **H.** 237. — † 1707. aug. 8. **H.** 257.
- Kaszás** Bálint tem. 1638. ápr. 7. **H.** 197.
- Ferencz † 1674. ápr. 3. **H.** 235.
- Judit (Bálint l.) † 1629 aug. 15. — tem. aug. 18. **H.** 193.
- Mária elj. Szuti Istvánnal 1640. nov. 25. **H.** 200.
- Kemény** Erzsébet, magyargyerőmonostori † 1760. jul. 8. — tem. aug. 17. **H.** 286.
- Simon tem. Vécsen 1675. aug. 14. **A. M.** 25.
- Kendeffi** Gáspár lak. 1694. jun. **A. M.** 54.
- (Miklós gyermek) ker. 1666. jun. 1. **A. M.** 10.
- Klobusicski** András † 1655. nov. 19. **H.** 213.
- Kollatovith** György lak. I. Apafi Mihály hugával 1669. máj. 22. **A. M.** 16.
- (György f.) ker. 1672. jul. 27. **A. M.** 21.
- Komjáthy** Judit Possai Lászlóné † 1640. okt. 4. **H.** 199.
- Zsuzsánna Geöczy Lászlóné † 1657. febr. 17. **H.** 214.
- Kornis** Gáspár lak. 1663. máj. 11. **A. M.** 6.
- Krompan** Jánosné — Kasza alias Borbély Borbála elj. III. Horváth Györggyel 1690. jul. 27. — esk. jul. 30. — lak. aug. 18. **H.** 237.
- Laskay** János elj. Bot Erzsébettel 1639. ápr. 3. **H.** 199.
- Lásár** Imre lak. Kasza Sándornéval 1673. jan. 11. **A. M.** 21.
- Lipcsey** Mihály elj. Horváth Judittal (György l.) 1639. febr. 27. — esk. jun. 27. **H.** 199.
- Zsigmond (Mihály f.) sz. 1642. szept. 20. — † okt. 4. **H.** 201.
- Lordintffy** Zsuzsánna I. Rákóczy György özvegye † 1660. ápr. 19. — tem. Sárospatakon okt. 17. **H.** 218.
- Losonczy** János † 1644. máj. — tem. máj. 17. **H.** 204.
- Lövey** Miklós elj. Horváth Katával (György l.) 1652. nov. 7. — lak. 1653. márcz. 16. **H.** 211.
- Marczaly** Zsófia (György és Szacsвай Anna l.) † 1635. ápr. 6. — tem. ápr. 10. **H.** 196.
- Mokcsai** László † 1628. ápr. 26. — tem. máj. 11. **H.** 193.
- Mónaki** Erzsébet (Ferencz l.) esk. Horváth Györggyel 1708. jun. 15. **H.** 258.
- Ferencz † 1709. decz. 2. — tem. decz. 9. **H.** 260.
- Zsuzsánna Aragon Ferenczné † 1710. aug. 13. **H.** 261.
- Monoki** Mihály † 1710. aug. 19. — tem. aug. 31. **H.** 261.
- Nagyari** József † 1694. febr. 18. — tem. Fogarasban márcz. 7. **A. M.** 53.
- Nátafalusi** László (Márton f.) ker. 1642. jan. 26. **H.** 200.
- Nyomárkay** István tem. 1645. jan. 15. **H.** 206.
- Oross** Ádám, csieseri (Tamás f.) ker. 1650. febr. 27. **H.** 209.

- Oross** Gábor, csicseri elj. Horváth Erzsébettel (III. György I.) 1716. szept. 21. — esk. szept. 27. — lak. 1717. febr. 1. **H.** 266.
 — Györgyné tem. 1642. jan. 4. **H.** 200.
 — Tamás, csicseri † 1663. aug. 31. — tem. nov. 11. **H.** 220.
- Pankotai** János † 1632. aug. 4. — tem. aug. 8. **H.** 195.
- Petki** János lak. 1670. jun. 18. **A. M.** 17.
- Pinkóczy** Ferenczné Horváth Kata † 1741. márcz. 25. **H.** 200.
 — János elj. Possay Máriával 1646. febr. 20. **H.** 207.
 — Mihály † 1652. febr. 23. **H.** 211.
- Possay** Erzsébet lak. Horváth Miklóssal (György f.) 1650. febr. 21. **H.** 209.
 — Lászlóné Komjáthy Judit † 1640. okt. 4. **H.** 199.
 — Mária elj. Pinkóczy Jánossal 1646. febr. 20. **H.** 207.
- Prini** György id. tem. 1638. jun. 27. **H.** 198.
- Rákóczy** György I. † 1648. okt. 11. **H.** 208.
 — György II. esk. 1643. febr. 3. **H.** 202. — † 1660. jun. 7.
 — tem. 1661. ápr. 24. **H.** 218.
 — Györgyné I. Lorántffy Zsuzsánna † 1660. ápr. 19. — tem. Sárospatakon okt. 17. **H.** 218.
 — Ferencz lak. Zrinyi Ilonával (Péter I.) 1666. márcz. 1. **H.** 222.
- Ravas** Anna Gálffi Jánosné † 1642. aug. 4. — tem. aug. 6. **H.** 201.
- Rhédey** Antal (László f.) sz. 1742. szept. 11. **H.** 281.
 — Ferencz gr. † 1667. máj. 13. **H.** 222.
 — László elj. Horváth Borbálával 1741. jan. 23. — esk. jan. 30. **H.** 281.
 — László (László f.) sz. 1743. nov. 1. **H.** 281.
 — Pál (László f.) sz. 178.) jan. 1. **H.** 281.
- Sissáry** István esk. Horváth Zsófiával 1776. aug. 4. **H.** 290.
 — József esk. Horváth Zsuzsánnával 1775. ápr. 19. **H.** 289.
- Soltovics** János † 1710. jun. 16. **H.** 261.
- Szegedi** Zsófia nagytárkányi Tárkányi Istvánné tem. 1656. ápr. 30. **H.** 214.
- Szemere** György elj. Horváth Annával (György I.) 1652. jan. 1. **H.** 210. — lak. 1652. febr. 12. **H.** 211.
- Sennyei** Ferencz † 1674. jul. 28. **H.** 236.
- Szentpáli** † 1669. máj. 30. — tem. Kamaráson jul. 7. **A. M.** 16.
 — -né † 1673. márcz. 17. **A. M.** 21. — tem. Kolozsvárt máj. 28. **A. M.** 22.
- Szilágyi** József, somlyai esk. Horváth Erzsébettel 1785. **H.** 290.
- Sziny** Borbála Geöczy Istvánné † 1658. márcz. 20. **H.** 217.
 — Gábor lak. Debreczeni Judittal 1661. máj. 27. **H.** 218.
 — Jusztina elj. III. Horváth Györggyel 1656. máj. 29. — esk. jul. 9. — lak. 1657. jan. 23—25. **H.** 214. — † 1685. márcz. 28. előtt. **H.** 237.

Sztáray László tem. 1614. decz. 15. **H. 206.**

Szunyogh István elj. Horváth Évával 1752. jan. 14. — esk. febr. 6. — lak. febr. 8. **H. 283.**

Szuti István elj. Kaszás Máriával 1640. nov. 25. **H. 200.**

Tárkány Istvánné mezőszegedi Szegedy Zsófia tem. 1656. ápr. 30. **H. 214.**

Teleki Mihály tem. Gernyeszegen 1691. febr. 22. **A. M. 49.**

— elj. Apafi Miklóssal 1675. jul. 31. **A. M. 25.**

Torocskai István lak. 1674. jun. 20. **A. M. 23.**

— János lak. 1694. jul. **A. M. 54.**

Törey Mihály † 1644. ápr. 2. **H. 204.**

Türí Éva † 1622. szept. 9. **H. 197.**

Ubresy Gábor † 1644. márcz. 30. **H. 204.**

Ujhelyi Farkas tem. 1651. febr. 26. **H. 210.**

Zichy Miklós lak. 1660. febr. 9. **H. 217.**

Zrinyi Ilona (Péter I.) lak. Rákóczy. Györggyel 1666. márcz. 1. **H. 222.**

Köblös Zoltán.

ADATTÁR.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

5.

Mikó Borbála meghívja gönczruszkai gr. Kornis Istvánt férje tinkovai Macskási János temetésére.

Benczencz, 1727. februárius 8.

Méltóságos Gróf Úr, nékem nagy jó Uram!

Isten ő szent felsége ngodat méltóságos házával edgyütt minden szomorú változástól oltalmazza és hosszas virágzó életre terjessze, alázatosan kívánom! A örökkévaló Isten megmásolhatatlan decretumából a mi első szüleink esetiért, mindennek, a ki világra születik, az halál keserves zsoldját meg kelletvén kóstólnia; mely ő sz. felsége sententiájának a több halandókkal edgyütt alája lévén vetve az én életem párja is néhai tekts és nemzetes *tynkovai Macskási János* uram ez jelen való esztendőben Boldogasszony havának tizenkettődik napján estvéli kilencz óra tájban Nagy-Szebenben életének 62-dik esztendeiben sulyos szenvedési között de sok ájtatos és töredelmes Istenhez való fohászkodásiban e mulandó árnyékvilágot nékem s édes gyer-

mekeim s nagy árvaságra jutott egész házam elfelejthetetlen szomorúságára az örök életnek csendes elmében való megcsere-lésével az szomorú halál által el kellett hadnia; kinek is meg-hidegült teteme már egyebet nem kívánván, hanem hogy az ő anyjának (kitől eredetit vötte volt) a földnek utolsó tisztességgel megadassék: jó uraim, jó akaróim s kedves atyámfiái tetszésekből árva állapotom szerint kitelhető tisztességesebb temetésit ez jelen való esztendőnek Bőjtmás havának tizenyolczadik nap-jára, reggeli 8 órakor benczenci megszorodott házamnál vég-hez vinni és szokott temető helyünkben el is temettetni ren-deltem.

Kire nézve ngodat, mint jó uramat alázatosan kérem, meg-emlékeztvén e világi élet halandó sorsáról, méltóztassék a feljebb megnevezett helyen s terminált napnak reggeli 8 órájára meg-jelenni, hogy az ngod mgos jelenlétével idvözült néhai édes férjem eltakarittatása tisztességesebben mehessen végben; Ngod maga megalázását árva házammal együtt örvendetesebb állapot-ban kívánom megszolgálni. Ajánlván ezek után ngodat s mlgs házát a jó Isten oltalmában maradok ngodnak, jó uramnak alá-zatos szolgálója

Árva Mikó Borbára.

Benczencz, 8-a Februarii 1727.

Kivül: Méltóságos urnak göncz-ruszkai gróf Kornis István uramnak, ő felsége erdélyi regium guberniumának egyik tanácsúr hívének, nagy jó uramnak ő ngának alázatosan *Kolozsvár.*

(Eredetije Mike Sándor gyűjteményéből az Erdélyi Nemzeti Muzeum levéltárában.)

Közli: **Hutter Kálmán.**

Családtörténeti kérdézősködésekre csak előfizetőknek válaszolunk.

Tartalom: SÁNDOR IMRE: Az Abaffiak erdélyi ága. — KÖBLÖS ZOLTÁN: Magyar családtörténeti könyvészet. — Ifj. BIÁS ISTVÁN: Fejérvármegyei lustra 1694-ből. — KÖBLÖS ZOLTÁN: Családtörténeti adatok. — Adattár.

Nyomatott Gámán J. örököse könyvnyomdájában Kolozsvárt.